

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1002/2024
21.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурице и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат у ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 3069/23 од 18.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 21.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 3069/23 од 18.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Рж Ст 3069/23 од 18.07.2023. године.

Образложење

Решењем Привредног суда у Сомбору Р4 Ст 193/23 од 30.06.2023. године, одбијен је приговор предлагача ради убрзања поступка којим је тражено да се утврди да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету број Ст 3/20 пред Привредним судом у Сомбору и одбијен је захтев за накнаду трошкова поступка.

Решењем Привредног апелационог суда Рж Ст 3069/23 од 18.07.2023. године одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено је првостепено решење и одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведеног решења предлагач је изјавио благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе за уједначавањем судске праксе и погрешне примене материјалног права.

Одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) који је ступио на снагу 01.01.2016. године регулисан је поступак који се води ради заштите права на суђење у разумном року. У члану 3. закона прописана су правна средства којима се штити право на суђење у разумном року: приговор ради убрзавања поступка као иницијални акт, жалба као правни лек и

захтев за правично задовољење. Ниједном одредбом закона није прописано право на изјављивање ревизије. Чланом 7. став 3. истог закона прописано је да се у поступку по приговору усмена расправа не одржава, а на остала питања се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак. У поступку по жалби такође се сходно примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Закон о ванпарничном поступку у члану 30. став 2. прописује сходну примену ЗПП-а, ако тим или другим законом није другачије одређено.

По члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...10/23 – др. закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачења права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Одлука нижестепених судова којом је одбијен приговор предлагача ради убрзавања поступка заснована је на конкретној чињеничној ситуацији.

Из наведених разлога Врховни суд је донео одлуку као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – др. закон) Врховни суд је нашао да ревизија предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 27. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да у поступку у коме се одлучује о имовинскоправним споровима, ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

У конкретном случају не ради се о имовинскоправном спору, већ о поступку ради заштите права на суђење у разумном року, који је притужбеног карактера и у коме одлучује председник суда и непосредно вишег суда или судије које он овласти, те ревизија предлагача у смислу цитираних законских одредби није предвиђена као могући правни лек. Стога изјављена ревизија предлагача није дозвољена.

Са изложеног одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић